

Val di Nievole

linnaalitsuste

Buggiano

Oli aasta 200 eKr kui ühele tublile sõdalasele pakuti tasuks oma teenete eest tükike maad. Võis isegi valida. Küsis ta omale niipalju kui ühe härja nahaga katta oli võimalik. Mõõdukas öeldi. Sõdalane võttis härja naha ning lõikas selle imepeenikesteks ribadeks, et sel moel ühele imeilusale künkale ring ümber teha – Buggianole nimelt. Tollane Bojani nimi muutub aja möödudes Abadianuks või Abudiusseks. Ühes 979. aasta dokumendis nimetatakse kungast Buzanoks. Järgmiseks räägib ajalugu sellest maapealsest paradüüsim 1135.aastal seoses sõjasündmustega keskaegses Toskaanas. XIII sajandil ilmselt varasest keskajast kindlusele ehitatud Podestà palee on paljudele koht nii silmade kui südamega külastamiseks. Esifassaadile on 57 mitmevärvilist terrakota vappi, millest paljud pärinevad Firenze töökojast Della Robbia.

Comune di Buggiano

Comune di Chiesina Uzzanese

Chiesina Uzzanese

Xenodochios, ehitis milles teatud aeg asus kirik ja vabrikust ümber kohandatud puhkepaik palveränduritele teel Rooma. XIV sajandi hakul tekkis kiriku ümber asundus ümberkaudsetel kuivendatud rabamaal põldu harivatest talunikest, mis liitus Pescia jõe silla ümber juba tekkinud asustusega, rahvasuus Uzzanese. Paiknemine Valdinievole läbivate teede läheduses on paljuski mõjutatud kaasaegset arengut, ühendus kahe postitee Lucchese ja Pisana vahel ning kiirtee Firenze-meri, millel on palju positiivseid külgi kohaliku tööstuse arengus.

Comune di Lamporecchio

Lamporecchio

Giulio Rospigliosi (1600-1669), paavstinimega Clemente IX, kuulus Aquisgrana rahu vahendamise poolest, “Clementini rahu” ideeautor, mis Prantsusmaal paljuski pehmendas janseniste, palus Berninil omale maja ehitada. Kuhu? Küsis talt Gian Lorenzo Bernini, kellele kuulub ka üks Louvre projekt. – Kuhu ehitada Villa Rospigliosi? – vastas talle Clemente – Lamporecchio, sest siin tehakse kõige puhtamat missaveini kogu Itaalias... Barbaarse *Lampreki*, ilmselt tõlge sõnast Emporiculum - väike turg, esimeste jälgede leidmiseks tuleb ajas ligi paar sajandit eKr tagasi minna, kuni esimese kirjaliku dokumendini 1056... Täna on Lamporecchio oma kungaste pehmuse, veini headuse ja püha Bridžitta (1302-1370) traditsiooniga, kes just siinsete lillede keskel ühendas oma visioonide järgi püha Bridžitta ordu..., paik, kus saab veel nautida endisaegset meelerahu just sellisena nagu inimkond seda oma tulevikuks soovib.

Comune di Larciano

Larciano

Valdinievole asula, mis paikneb lausmaal ja poolkünkjal: eraldudes Montalbano idapoolsetest kallakutest ulatub kuni Padule di Fucecchioni. Maa majanduskasvuga sammu pidades on asula suutnud talupojakultuuriga tugeva sideme hoida, säilitades seeläbi oma väärtushinnangud ja traditsioonid. Põllumajandus on endiselt väga tähtsal kohal, peamised tooted on vein ja õli. “Larciano” nime päritolu kohta on erinevaid hüpoteese. Räägitakse, et peale Rooma asutamist 631. aastal asutas tsentuur *gens Laertia* Montalbano nõlvale külakese nimega “Laertiano”. Esimeses tõsiseltvõetavas dokumendis 942.aastast pKr kutsutakse asulat “Villa Larzianaks” ning oletuste kohaselt viib see antiikse “Larzia” perekonnani, kes siin 384.aastal eKr “Villa Larziana” nimelise talu asutas. Kirjaliku dokumendi olemasolu annab viimasele oletusele suurt kaalu, kuid nime päritolu võib tuleneda ka arvukate lehise metsade (*larice* it.k) paiknemisest ümbruskonnas.

Comune di Massa e Cozzile

Massa e Cozzile

Massa e Cozzile koosnes antiikajal kolmest eri asundusest: Verruca, Massa ja Cozzile. Tänapäevani on vappil säilinud kõigi kolme kogukonna sümbolid: Verruca rist, Cozzile liiliaõis ja Massa rauast oganui. Massa on üks antiiksemaid asundusi kogu Valdinievoles, pärinedes ühest põllumajanduslikust ettevõttest hilisest antiikajast (III-IV saj pKr). Roomaegne päritolu on tõstatav asundusest leitud müntide, tuha urnide ja raidkirjade kaudu. Esimesed teated “Massa sulla Borrast” ja Verruca kindlusest ulatuvad XI sajandi teise poole, Cozzile päritolu on aga kahtlemata hilisem. Esmalt Longobardide ja seejärel Lucca poolt vallutatud, jääb ta 1339-40 Firenze ülemvõimu alla. Peale 1814. aastat saab Massa e Cozzilest iseseisev haldusüksus.

Monsummano Terme

Comune di Monsummano Terme

Montesommano kindluse kohta pärinevad esimesed dokumenteeritud teated 1005. aastast. Monsummano kungas on vastakuti Montevettoliniga, keskaegset päritolu asundusega, mis samuti Firenze ülemvõimu alla kuulus. Montevettolini kindlus oli 13.sajandil guelfide ja ghibellinide halastamatute võitluste ajal Firenze ja Lucca truppidele taganemispäigaks. Monsummano asutamine on seotud suurvürst Ferdinandi ja tema usaldusarhitekti nimega. Seoses 16.sajandi viimasel kümnendil juhtunud hämmastavate sündmustega, mil äkitselt vallandus ühes kõrgeltaustatud neitsile pühendatud palvelas allikas, tegi suurvürst arhitekt Mechinile 1602. aastal ülesandeks jumalaema auks suur pühamu ehitada, nimelt Fontenuova. Termaalsete koobaste avastamine langeb 19.sajandi keskpaikka. Eriliste raviomadustega looduslike soojaveeallikatega koobaste kõrvale on tänaseks rajatud moodsad termaalkompleksid.

Montecatini Terme

Comune di Montecatini Terme

Tuhandendal aastal oli Montecatini enam kui kolm kilomeetrit müüri, seitse väravat ja 25 torni. Oli möödunud tuhat aastat ajast mil Catilina, Cicerone aegse Rooma suur mässaja, Pistoia lahingus lüüa sai ning viimast korda siinsete kungaste kohal päikest nägi, tõenäoliselt sellest hetkest kutsuti paikka Mons Catilinae. Juba sel ajal olid termaalallikad roomlaste, esimeste ja suurimate termide ehitajate poolt avastatud. Montecatini on linn Val di Nievole südames, mis omakorda on ka Toskaana süda. Isegi kakstuhat aastat hiljem pakub Montecatini looduslikke hooldatud parkke maalilisteks jalutuskaikudeks. Peaaegu ületamatu on külalislahkus, millega linna vesi- ja termaalteraapia võimalust pakkuvad arvukad hotellid oma külastajaid vastu võtavad. Kõik see on koondatud jumaliku käega ehitatud rohelistest ja pehmetest küngastest amfiteatrisse, ümbritsetud linnadest ja küladest, mis on teinud Val di Nievole ja Toskaana ajalugu.

Pescia

Comune di Pescia

Pescia, Val di Nievole pealinn, pärineb kaugest keskajast: jõega poolitatud, võib selget vahet teha kahel linnajaol: "religioosne" katedraaliga osa ja "tsiviil" osa kus asub raekoda ning laiutab suur linnaväljak. Ajaloolist keskust iseloomustavad antiiksed hooned ja elegantsed kirikud, mis hoolimata märkimisväärsetele sündmustele on säilitanud oma esialgse vormi. Peamisteks turismiattraksioonideks on Castelli della Valleriana kindlus ning maailmakuulsa Pinocchio seikluste autori Collodi kodu. Pescia on tänaseni võluv paik, kus on võimalik ümbritsevate roheliste küngaste ja iseloomulike tänavate keskel, mis jutustavad sajandite pikkust ajalugu, terveid päevi mööda saata. Tänapäeval on Pescia kuulus kui Kesk-Itaalia lillede ja taimede tootja ning müüja.

Pieve a Nievole

Comune di Pieve a Nievole

Keskus sai oma nime väga ammuse kihelkonna San Pietro a Neure järgi, mis asus piki via Cassiat Lucca-Pistoia suunal. Arvatakse, et Pieve a Nievole asutas Lucca piiskop Frediano juba enne Longobardide sissetungi Valdinievolesse 570.aastal. XII ja XV sajandi vaheliste sõjasündmuste käigus Valdinievoles, asus kihelkonnapreester ümber Montecatini San Michele kirikusse, mis aja jooksul sai emakihelkonna nime ning mis hiljem omakorda San Marcole pühendati. See samm mängib koha ajalooos rolli, et on sümboliseeritud linna vapil, kus San Pietro, iidse kaitsepühaku võtmeid hoiab evangelist Markuse tiibadega lõvi. 16.sajandi lõpust hakatakse San Pietro kirikut San Marcoks nimetama kuni alles 1908.aastal antakse Pieve a Nievole kirikule taas õigus kirik San Pietro nime järgi ümber ristida.

Ponte Buggianese

Comune di Ponte Buggianese

Ponte Buggianese aleviku ajalugu ei ole nii kaugele ulatuv kui teda ümbritsevatel küngastel asuvate asunduste oma, millelt ta oma algupära ja nime pärleb. See vaikne lausmaal asuv külake peidab endas sajandeid kestnud võitlust ja rasket tööd raba kuivendamisel põllumajanduseks sobiva maa tarvis. Fucecchio järve ning Uzzano ja Buggiano üha kasvav ning tihenev rahvastkiustamine viis 16.sajandil Ponte Buggiano rajamiseni, kuhu elanike kuludega väike kirik ehitati. Seeläbi sai väike külake endale lausmaa talupoegade religioosse kogukonnana esimese institutsionaalse vormi. 1899.aastal 9. märtsi dekreediga omistas kuningas Umberto I asulale linnavapi: pooleks jagatud vapikilp, mille esimesel poolel on kujutatud punane härg rohelistel väljal, mida kroonib punane liilia ning teisel kilbipoolel pooleldi punane pooleldi hõbedane liiliaõis.

Uzzano

Comune di Uzzano

Ühe oletuse kohaselt tuleneb Uzzano kohanimi ühe kangelasliku longobardi kapteni, kellegi Uzzo või Uccio nimest, kes täpsustamata ajajärgul olevat siia kindluse rajanud. Teise oletuse kohaselt tuleneb Uzzano nimi ladina keelsest verbist *urere*, ühe seletamatu Giovanni Boccaccio poolt dokumenteeritud fenomeni tõttu, milles linna territooriumi jõekeskes tekkis keeris, mis vulkaani kombel keerlevat massi välja purskas ning millele olevat tulejuga eelnenud. Sellest kõneleb ka linnavapp, millel on kujutatud leeki kus põleb niimitu puujuurt kui palju oli ajalooliselt territooriumil asulaid (Castello, La Costa, Botteghino, Terrarossa, Torricchio). Järgmine oletus kohanime päritolu kohta, millel teaduslikult kõige enam tõe põhja all on, viib rooma ajajärku. –ano lõpulisel nimes, mis Valdinievoles ja Lucchesias väga levinud on, tulenevad ühest rooma prediumist, mille kohaselt maa kaardistamisel omistati maatükile tema omaniku nimi. Külalisena Uzzanos, selles oliivipuude ja rahu oasis, kirjutas Giacomo Puccini osa oma teosest Boheme..